

STRÖMSTAD AKADEMI

Nordiskt institut för avancerade studier

Nyhetsforum, Strömstad tvärvetenskapliga akademi

Innehåll

Redaktörens ruta.....	1
Ordförandens rapport	2
Rektors rapport	4
Åsa Morberg: Svar 2 till KG Hammarlund	5
KG Hammarlund: Svar 3 till Åsa Morberg	8
Bengt Johannisson: Professorers engagemang en bristvara	9
Jens Allwood: Glimtar från slutseminarium	10
Elisabeth Ahlsén: Rapport från boksläpp.....	14
Jens Allwood: Behov av mer intern kommunikation.....	15
Jens Allwood: Inbjudan till Uppstarts-seminarium	15
Bode Janzon; Föreläsningar på Bohusläns museum	15

Redaktörens ruta

R e d a k t ö r e n s r u t a Anders Gustavsson

Didaktiker och styrelseordförande Åsa Morberg rapporterar om aktuella händelser i Strömstad akademi. Hon fortsätter diskussionen om lärarutbildningen genom ytterligare ett svar till historiker KG Hammarlund för att betona de praktiska momenten i lärarutbildningen. Han i sin tur svarar ännu en gång.

Informatikforskare och rektor Per Flensburg informerar om aktuella händelser i Strömstad akademi.

Företagsekonom Bengt Johannisson diskuterar frågan om akademiskt entreprenörskap.

Ethnolog och prorektor Anders Gustavssons deltog den 8 september med inlägg vid etnologiska institutionens i Uppsala 75-årsjubileum. Hans studier om Death and dying in Scandinavia finns nu i open access <https://www.cemeteryresearch.org/publications/> Han har skrivit en recension om Hannah Kristine Bjørke Lundes doktorsdisputation i Oslo 2022: *Pilgrimage Matters: Administrative and Semiotic Landscapes of Contemporary Pilgrimage Relations in Norway*. <https://www.folklore.ee/folklore/vol89/no1.pdf>

Historiker Bode Janzon höll den 31 juli ett föredrag för Rotary Strömstad med titeln *Lärande praktiker i svensk idrott från 1880-tal till 1940 med fokus på fotboll och friidrott.*

Redaktör: Anders Gustavsson
Layout: Per Flensburg

Företagsekonom Rune Wigblad föreläste den 26 september på Bohusläns museum om *Sverige behöver ett teknikvärderingsråd.*

Lingvist Jens Allwood är redaktör för den nyss utgivna antologin *Vilken metod är bäst? Tvårvetenskapliga dialoger om metod*. Ledamöter i Strömstad akademi kan förhandsbeställa boken för det rabatterade priset av 300 kr per exemplar. Beställning skickas till Jens Allwood: jens@allwood.se. Allwood ledde ett seminarium på Marston Hill i Mullsjö om denna metodantologi den 15-16 september. Ett releaseparty hölls för denna bok den 19 september på hotell Rubinen i Göteborg. Ett seminarium hölls på Marston Hill i Mullsjö den 1-2 september för att diskutera inlämnade abstract till den kommande antologin med det preliminära namnet *Forskaren och akademiska maktstrukturer*. Den 20-21 oktober blir det ett uppstartsseminarium på Marston Hill i Mullsjö gällande en planerad antologi med temat Migration. Allwood efterlyser dessutom mer intern kommunikation inom Strömstad akademi.

Neurolingvist Elisabeth Ahlsén rapporterar från boksläpp i Göteborg för antologin *Vilken metod är bäst?* och kardiolog Peter Währborgs bok *Komplexa syndrom*.

Försök att värva nya medlemmar till Akademien, inte minst yngre forskare. Skicka förslag till rektor Per Flensburg: per.flensburg@stromstadakademi.se

Jag önskar nya bidrag till oktobernumret av Nyhetsforum med deadline den 27 oktober 2023 till anders.gustavsson@ikos.uio.no Sänd kortare artiklar, debattinlägg och/eller recensioner av ny vetenskaplig litteratur. Svenska bidrag skall ha en engelsk översättning. OBS: Filen ska vara i word eller open office format!

Sänd också bidrag till Akademins skriftserie Acta Academiae Stromstadiensis, AAS, till pete@wahrborg.se, videoserien SAV till: gudmundbergqvist@hotmail.com och Fria skriftserien till per.flensburg@stromstadakademi.se.

Ordförandens rapport

Septembers månadsrapport av Åsa Morberg, ordförande i styrelsen för Strömstad Akademi

Nu är vi inne i den första höstmånaden. Så fort den här sommaren har gått. Vi hoppas på en riktigt fin höst. Jag får följa goda vänner ner till Strömstad några dagar i höst. Det är väldigt bra för mig. Jag behöver faktiskt bättre lokalkännedom.

Jag börjar med att säga något om ordförandeskapet. Vi har delat ansvar i akademien. Alla akademiska frågor tas av rektor och de administrativa, icke akademiska frågorna, av styrelsen. Arbetet i styrelsen är tidskrävande och uppdraget är ganska tungt. Alla telefonsamtal, alla brev, alla epostmeddelanden, alla bilagor och alla texter som revideras flera gånger och kommer in igen för andra, tredje eller fjärde gången är svårt att ha kontroll över. Jag har försökt att sortera och skapa ordning och reda med olika system, men det är inte alltid lätt. Nu har Per Flensburg kommit med ett förslag om att vi ska skaffa ett ärendehanteringssystem. Jag är naturligtvis öppen för att pröva ett sådant. Jag har alltid haft bra kanslistöd och det saknas nu. En utmärkt skicklig rektor, en professionell och hårt arbetande sekreterare och en utmärkt kunnig och produktiv kassör finns och alla tre gör ett mycket bra arbete. Vi har ett bra samarbete i ledningen.

Jag är självklart van vid akademiker. Jag är akademiker själv och har arbetat med akademiker ett helt yrkesliv. Ingen vill bli styrd. Alla vill göra allt efter eget huvud. Vi har kanske svårt att jämkä och kanske ibland svårt att samarbeta. Ändå behöver vi alla faktiskt försöka att samverka i Strömstad akademi. Jag är med i styrelsen för tre föreningar, en ordförande-post och två sekreterarposter och det fungerar. Jag funderar om syftesdiskussionen i aka-

demin efter motionen till årsmötet kan förbättra arbetssituationen för oss alla? Jag vet inte? Styrelsen får väl tycka till. Och utse en grupp.

Det har varit en mycket märklig sommar. Pers sjukdom har varit mycket oroande för oss alla. Nu är det verkligen glädjande att vår rektor Per Flensburg har börjat tillfriskna. Vi tar hänsyn till Pers sjukdom och min ambition är att inte överbelasta med arbetsuppgifter. Det innebär att vi alla tillsammans gör så gott vi kan och vissa saker kan naturligtvis dra ut på tiden. Vi får använda oss av delegationslistan.

Som vi tidigare meddelat har rektor Per Flensburg aviserat att han inte önskar bli omvald som rektor efter mandatperiodens slut 2024. Det ska startas en process att utse en ny rektor. Valberedningen har detta uppdrag och detta arbete bör starta tidigt, så att det är klart inför nästa årsmöte. Förslag har kommit från vice ordförande Jens Allwood som menar att vi kunde be prorektor ta ett års rektorat och att vi då istället utser en ny prorektor. Detta diskuterade vi i arbetsutskottet. Anders står inte till förfogande för en sådan lösning. Vi ska utse en rektor.

Det finns alltså många frågor att skriva om i månadsrapporten, men jag gör ett urval. Vetenskapsfestivalen är viktig och därför börjar jag med den.

Rektor och prorektor har beslutat att vetenskapsfestivalen skall äga rum i juni 2024-06-10 - 13. Rektor och prorektor har utsett en planeringsgrupp och det blir säkert väldigt bra. Gruppen består av fyra ledamöter Lasse Broman, Peter Fritzell, Rosa Jörgensson och Sveza Filipova. Det är en mycket bra grupp med stark lokalanknytning. Även om vi har en planeringsgrupp, så ansvarar rektor och prorektor för vetenskapsfestivalen. Synpunkter på programmet kanaliseras till Per och Anders. Synpunkter på allt annat går till planeringsgruppen. Vetenskapsfestivalen är viktig både för Strömstad akademis enskilda medlemmar och den sociala samvaron mellan medlemmarna. Den är också viktig för att göra Strömstad akademi mera känd. Det gäller nu att balansera dessa båda syften.

Vi har flera ärenden som ligger och skvalpar utan att vara klubbade. Vi har fastställandet av vår reviderade stadga kvar. Varför vi inte fastställde stadgan vid årsmötet är en gåta för mig? I beredningen av årsmötet förordade jag fastställande till mötesordförande. Vi var överens om stadgan i styrelsen i stora drag. Vi har nu fått ytterligare synpunkter som ska diskuteras och det gör att ett fastställande skjuts framåt i tid.

Detsamma gäller den etiska policyn och det etiska rådet. Vi har av någon anledning lagt beslutet på årsmötet, och då skulle det också ha beslutats på årsmötet. Varför det hamnade där, vet jag inte? Vi får ta det beslutet i styrelsen, eftersom vi inte tog beslutet i årsmötet. Det här är också färdigdiskuterat, men inte klubbat.

John Fletcher har gjort en övergripande plan för arbetet i akademien och den planen ska vi diskutera på såväl arbetsutskottet som på styrelsen. John är välstrukturerad och kunnig och det är verkligen bra för oss att John bjuder på sitt kunnande och vetande. Han har en idé om webbmöten för att diskutera viktiga administrativa frågor. Det ökar också demokratin i akademien.

När det gäller det pågående arbetet med antologier får vi be ansvariga om rapporter. Anslaget till tryckning var beslutat till 60 000:-. Det har inte inkommit några tryckbidrag ännu i skrivandes stund. Upplagan blir då 300 eftersom priset ökat med kronans fall. Det blir ett stort och viktigt arbete att försöka att marknadsföra antologin. Jag och Rune Wigblad gjorde för en tid sedan en utredning om egen producerad litteratur kontra förlagsproducerad litteratur. Vi behöver försöka få förlagsproducerad litteratur för att få vår budget att räcka till. Om ett förlag tar tryckningen så behöver vi inte betala för att trycka en antologi. Mark-

nadsföringen sköts också av förlaget. Ofta på ett mycket bra sätt. Det borde vara värt att pröva. Visserligen lägger förlagen sig i texterna, men de brukar veta vad som säljer.

Lokalavdelningarna måste vi inhämta rapport ifrån. Det går bra med skriftliga rapporter. Vi har Bodil Frisdal i Lund, Jens Allwood i Göteborg, Sweza Filipova i Strömstad, Peter Frizell i Falun och Marylou Wadenberg i Stockholm/Uppsala. Vi behöver be gruppen samordnare att prata om vem som skall vara sammankallande i samordnargruppen och meddela detta till oss. Sweza avstår sitt samordnarskap på egen begäran.

En sista fundering gällande CV som vi beslutat ska ligga på nätet. Vi saknar CV från många ledamöter. Visst har alla medlemmar en CV som kan läggas ut? Det borde vara en enkel sak att åtgärda för akademiker. Nu tar vi alla krafttag och lägger ut våra CV eller helt enkelt lägger in en länk. Vår hemsida är ansiktet ut oss. Om hälften har CV och hälften inte har CV så ger det ett märkligt och något oprofessionellt intryck.

Rektors rapport

Det bär mig emot, men jag måste erkänna att jag hade fel. Det gäller vår senaste bok, metodontologin. Jag var hela tiden pessimistisk när det gällde att sälja denna 850 sidor tjocka tegelsten. Den presenterades på en bokrelease i Göteborg den 19:e september. Jag tänkte halvt om halvt att det räckte nog med att ta med högst ett par stycken. På sin höjd tänkte jag att vi totalt kommer att sälja högst en handfull. Men ack så fel jag hade! Det kom 32 beställningar vid releasen!!! Aldrig har jag väl någon gång blivit så glad åt att ha så mycket fel! Nu får vi hoppas att framgången fortsätter och att upplagan tar slut! Nästa bokprojekt om maktstrukturer är i full gång, Anders jagar oss på sitt vänliga, försynta men effektiva sätt. Denna bok tror jag kan bli en storsäljare och det borde inte vara något problem att få ett externt förlag att trycka den. Vi får göra en ordentlig kalkyl.

Apropå att skriva så vill jag uppmana Akademiens ledamöter att skärpa sig när det gäller formatet man skriver i. Av någon anledning utsåg Anders mig tidigt till att vara layoutansvarig, än i dag vet jag inte varför men jag antog uppdraget dels för att jag kan en hel del, speciellt om Worlds egenheter men också för att med Carl-Bertils ord: "Ett väl utfört arbete skänker en inre tillfredsställelse och är den grund varpå samhället vilar!" Alltså, jag blir glad och lite stolt då jag får till det på ett snyggt sätt. Många är totalt likgiltiga för utseendet och anser att det är enbart innehållet som räknas. Men en väl skuren Garamond (ett typsnitt om ni inte vet vad det är) är en fröjd för ögat och gör läsaren välvilligt inställd till texten. Nu har jag inte tillgång till någon "väl skuren Garamond" och gissningsvis har inte heller särskilt många av Akademiens ledamöter det. Den som finns är alls inte välskuren utan hastigt hopradsad av Pyttemjuk. Varje organisation ska ju ha sin egen grafiska profil där både logotyp, färger, typsnitt och dokumentlayout är bärande element. Varje universitet och högskola har sin egen, mer eller mindre begripliga logga, de har sin färgsättning på sidorna, Linnéuniversitetet har t.ex. gult som signalfärg, dess föregångare Växjö universitet hade rött, Halmstad har blått och Lund har guld och mörkblått. Vi har en logga, den finns i huvudet på detta nyhetsblad och vi har en mindre logga, nämligen boken och seglen. Vi har dessutom en färgsättning, mörkgrön och mjölkchokladbrun. En del säger dock att den bruna färgen kan beskrivas med ett annat attribut. Vi har dessutom försättsbilden på våra publikationer som ytterligare ett signalelement. Allt detta fanns på plats då jag tillträdde som rektor. Lasse hade nog anlitat någon professionell designer för att ta fram detta. Återstår typsnitt.

De flesta standardtypsnitt är otroligt tråkiga. Det beror på att de är billiga och det läggs ingen större omsorg på utformningen (skärningen) av typsnittet. Ett av de snyggaste tycker jag

är Optima, som är en otroligt välgjord kompromiss mellan serif och sans-serif typsnitt. Seriffer är de små klackarna som finns längst ner på bokstäverna. En allmän regel är att serif-typsnitt är bäst för tryckt material medan sans-serif är bäst för skärm. Men inget hindrar att man bryter mot denna regel.

Nu har det visat sig att Optima inte finns installerat som standard på alla datorer och jag gissar att de ledamöter som inte har det inte heller vet hur de ska göra för att få det. Därför kan det vara idé att följa KG:s råd: Välj ett typsnitt som alla har! Och det säkraste är då att välja något webbsäkert typsnitt. För vanlig text i böcker och artiklar föreslår jag därför Georgia, som faktiskt fungerar bra på webben trots att det är ett serif-typsnitt. Det är dessutom stort och har luftiga bokstäver. Nackdelen är att en lång text ser väldigt kompakt ut och bör lättas upp med lite bilder. Detta nyhetsforum har jag alltså satt med Georgia, storlek 12 pt. I nästa nyhetsbrev ska jag börja på en "layoutskola" där jag lär ut en del knep för att få en snygg och enhetlig layout. Denna månaden hinner jag inte på grund av både sjukdom och flyttning.

Vårt styrelsemöte den 20 sep blev inställt på grund av tekniska problem, Åsas dator kraschade och Jens, som var vice ordförande, hade ingen bild på sin skärm. Slutsatsen är klar: Vi kan inte använda jit.si, det är alldeles för opålitligt. John är inne på att vi ska köpa en egen Zoom-licens men det finns ju flera som har tillgång till det och kan ställa det till förfarande på samma sätt som Peter gjorde med GoToMeeting. Dessutom finns Google meet, som är gratis och som vi inte riktigt provat.

Stig Ottosson och jag har skickat in varsin ansökan till Svenska Institutet (SI) med anledning av deras utlysning av stöd till Ukraina rörande handledning av doktorander och undervisning av unga vuxna. Stigs projekt rör handledning av doktorander och post-doc medan mitt projekt handlar om emancipativ undervisning på magisternivå. Ansökningsförfarandet är komplicerat och man ska lägga upp sin ansökan i små bitar svarande på vissa frågor. Vi kan alltså inte lägga upp någon kopia av en komplett ansökan, men möjligen kan vi sätta samman något rimligt begripligt av det vi har. Stig har sökt 1 miljon och jag har sökt 1,5 miljoner. De som deltar kommer att arvoderas på något vis och det mesta sker på distans. Det är dock inplanerat en del möten i Sverige, bl a en sommarskola i Strömstad. Men en detalj återstår: Att få ansökan beviljad och det är långtifrån säkert. Men för att citera Heidenstam: Bättre att lyssna till den sträng som brast än att aldrig spänna en båge!

Till sist något om min hälsa. Jag är långtifrån frisk, går fortfarande omkring med slang i näsan (syrgas) men jag går, använder inte rullstol! Den är parkerad i barnvagnsrummet. Jag har syrgas på tuber och kan med deras hjälp röra mig ganska fritt även utomhus. Dock måste jag ungefär var 5:e minut sätta mig ner och hämta andan någon minut eller så. Kanske kan jag bli fri från syrgasen innan november...

Till dess önskar jag samtliga ledamöter i denna förträffliga Akademi en härlig höst, full av goda frukter och produktiv arbetslust!

Åsa Morberg: Svar 2 till KG Hammarlund

Svar 2 till KG Hammarlund – Om elevers läsförståelse och "praktiker" i lärarutbildningen KG Hammarlund

Av Åsa Morberg, fil.dr i pedagogik och docent i didaktik

Den här diskussionen mellan KG Hammarlund och Åsa Morberg handlar om yrkesanknytningen av lärarutbildningen. En överteoretisering av högre utbildning har gjort att livslångt

lärande och praktiskt yrkeskunnande har missgynnats. Det är min uppfattning att lärarutbildningen har utvecklats till en mera överteoretiserad allmän högre utbildning där vetenskapligt arbete och teori får ta alltför stor plats. I stort sett gäller detta alla akademiska yrkesutbildningar i Sverige. Jag skiljer på beprövad erfarenhet eller rättare sagt erfarenhet och vetenskap, vilket inte KG Hammarlund gör. Den här utvecklingen försvårar för utbildade lärare när de startar sin yrkesbana enligt min uppfattning. Detta skrev jag faktiskt om i min avhandling från 1999 Ämnet som nästan blev: en studie av metodiken från 1882-1984 (Morberg, 1999)

Först några ord om kvaliteten på verksamhetsförlagd del av lärarutbildningen i de s.k. i övningsskolorna. Verksamhetsförlagd del av utbildningen på en s.k. övningsskola är ingen som helst garanti för att de blivande lärarna skulle få en bättre verksamhetsförlagd utbildning, än de får i så kallade vanliga skolor. Att regeringen införde övningsskolor behöver inte alls betyda att dessa praktikskolor skulle fungera bättre. Man kan exempelvis studera förarbetena till detta regeringsbeslut så ser man vilken tunn grund beslutet om övningsskolorna vilar på. Praktikskolornas i alla delar tillrättalagda miljö med handplockade lärare, utvalda elever, små klasser och rikligt med läromedel och andra stödjande resurser anses ha bidragit till att de nyblivna lärarna fick och alltför få en rejäl praxis-chock, när de lämnat lärarutbildningen och börjat arbeta som lärare i grundskolor runt om i landet. Detta studerade jag tillsammans med Göran Fransson. Vi skrev tillsammans boken "De första ljuva åren: nya lärares första tid i yrket tillsammans med nyblivna lärare." Under flera år delade lärarfacken ut boken till sina nya medlemmar som ett stöd under den s.k. introduktionsperioden (Fransson & Morberg, 2003).

Övningsskolan fanns på seminarietiden och utvecklades när lärarhögskolorna startade 1968. Vad var då orsakerna till att övningsskolorna lades ned? Lärarutbildningen på seminariernas övningsskolor ansågs inte vara funktionell. Genom lärarhögskolornas decentraliserade praktikskolor skulle de blivande lärarna i stället få erfarenhet av så kallade vanliga skolor med icke tillrättalagda betingelser. De skulle också få möjlighet att knyta de teoretiska studierna till de erfarenheter de gjorde i vanliga skolor och därmed kunna utveckla en mer funktionell yrkesrepertoar. Jag ser inte övningsskolan som någon som helst garanti för en bättre lärarutbildning., oaktat regeringens reform. Allt som kommer från regeringen är inte av god kvalitet. Övningsskolor liknar i det närmaste "broilerfabriker". Sådana verksamheter vill jag absolut inte stödja till blivande lärare.

Jag har lång erfarenhet av lärarutbildning i princip ett helt yrkesliv, som lärare, forskare och chef sedan 1966 till 2012. Jag har också sex års erfarenhet av att arbeta med lärarutbildning inom ATEE i Bryssel. Några ord om KG:s erfarenheter av ämnesinstitutionernas kamp när de fick ett uppdrag att utbilda ämneslärare. Det var naturligtvis en möjlighet för ämnesinstitutioner efter reformen 2001 att utveckla sin verksamhet till en professionsutbildning för lärare. Blivande lärare skall ha en hållbar ämnesdidaktisk utbildning och om man ser till UKÄ:s utvärderingar så brister det fortfarande i yrkesanpassning och det är förödande för blivande lärare. Man kan se hur ämnesinstitutioner exempelvis samkör utbildning för blivande ingenjörer och blivande lärare. Om ingenjörerna skulle få en god didaktisk utbildning skulle väl allt vara gott och väl, men så är det inte. Blivande lärare ska ha en tydlig yrkesinriktning på sin utbildning av professionella lärarutbildare. Intressant att KG Hammarlund inte skiljer på beprövad erfarenhet och vetenskaplig grund. Det gör däremot jag.

Praktiska yrkeskunskaper måste absolut värderas högre. För min del är inte praktiska yrkeskunskaper och vetenskapligt arbete samma sak. Införandet av Bolongaprocessen har verkligen försvårat situationen för akademiska yrkesutbildningar. Ironiskt nog har införandet

det av Bolngaprocessen i Sverige haft rakt motsatt effekt, då möjligheten att tillgodoräkna sig tidigare yrkes- och utbildningserfarenheter vid ansökan till högre utbildningar togs bort 2011. Detta har drastiskt minskat incitamentet för människor att fortsätta lära sig och utvecklas i sina yrkesliv, eftersom deras tidigare erfarenheter inte längre värderas vid ansökan till nya utbildningar.

Införandet av examen på grund- och avancerad nivå har i vårt land tolkats som en teoretisk uppsats i slutet av utbildningen, vilken liknar en traditionell vetenskaplig uppsats som enligt min uppfattning är mallartad och stereotyp. Denna examinationsform anses vara passande för teoretiska och forskningsförberedande utbildningar, men den är mindre lämplig för professionsinriktade utbildningar. Fokuseringen på en sådan examinationsform missgynnar de elever som har mer praktiska färdigheter och lärandepreferenser (Hedlund, 2023).

Jag har själv varit sakkunnig både i Sverige, Danmark och i Norge vid flera tjänstetillsättningar och där har jag sett en annan inriktning. Har man inte egen lärarutbildning, erfarenhet av skola och lärarutbildning kommer man inte med i diskussionerna om tjänst. Vi i Sverige kräver möjligen en tunn högskolepedagogisk utbildning, omfattande 10 veckor. Den högskolepedagogiska utbildningens innehåll kan också diskuteras. Det är ett hån mot studenterna på lärarutbildningen att deras lärare inte är ordentligt utbildade. Det KG Hammarlund beskriver får väl vara undantagen som bekräftar regeln då.

Sammanfattningsvis så är de akademiska yrkesutbildningarna utbildningarna illa ute. Det syns i tillströmningen till lärarutbildningen, det syns i avhoppet från yrket osv. Det finns en diskussion i Strömstad Akademi om professionsprojekt, glädjande nog! Det behövs. Bologna-processen är en frivillig samarbetsprocess, som absolut inte föreskriver specifika examinationsuppgifter. Examinationsformerna behöver utvecklas för att erbjuda möjligheter att välja mellan teoretiska och praktiska examinationsuppgifter, som exempelvis praktiska projekt, praktikperioder eller arbetsplatsbaserade bedömningar. Så kan vi möjligen skapa en balanserad och inkluderande högre utbildning som främjar både teoretisk kunskap och praktisk yrkeskompetens. Det finns variationer i hur olika länder och utbildningsinstitutioner väljer att utforma sina examinationsformer. Det är hög tid att vi reviderar Bolognaprocessens tillämpning i Sverige för att säkerställa att högre utbildning verkligen möjliggör livslångt lärande och stödjer professionsinriktat kunnande och vetande. Genom att värdera och uppmuntra både teoretiska och praktiska kunskaper kommer vi att kunna möta våra utmaningar på arbetsmarknaden och säkerställa en kompetent och diversifierad arbetskraft även för skolväsendet (Hedlund, 2023).

Referenser

Morberg, Å (1999) Ämnet som nästan blev: En studie av metodiken i lärarutbildningen 1842-1984 Stockholm: LHS förlag

Fransson, G & Morberg, Å (2003) De första ljuva åren: Nya lärares första tid i yrket

Hedlund, E (2023) En överteoretisering av högre utbildning har gjort att livslångt lärande och praktiskt yrkeskunnande har missgynnats. Praktiska kunskaper behöver värderas högre (SVD, 9 augusti)

KG Hammarlund: Svar 3 till Åsa Morberg

Svar 3 till Åsa Morberg – Om elevers läsförståelse och ”praktiker” i lärarutbildningen

KG Hammarlund

Åsa Morberg och jag är överens i vissa stycken, men inte i alla – och kanske blir vi aldrig överens om allt.

Att ge något namnet ”övningsskola” garanterar förstås ingenting, och visst skulle de kunna utvecklas till vad Morberg kallar broilerfabriker, eller till skyddade verksamheter där arbetet bedrivs under villkor som lärare i den genomsnittliga kommunala skolan bara kan drömma om. Men det måste inte se ut på det sättet. I Finland, vars skola och lärarutbildning ofta lyfts fram som ett föredöme, spelar övningsskolor sedan mycket lång tid tillbaka en central roll i lärarutbildningen. Även Norge har infört så kallade universitetsskolor i lärarutbildningen. Förvisso har de finländska övningsskolorna tidigare kritiserats både för konservatism och, jämfört med de kommunala skolorna, exceptionella resurser.

Om jag förstår Åsa Morberg rätt, bygger hon sitt avståndstagande på en studie av nyexaminerade lärares erfarenheter publicerad 2001. Om övningsskolor nämns där, måste det i så fall handla om de övningsskolor som då var avvecklade sedan mer än ett decennium. Jag har svårt att se detta som ett argument mot övningsskolor som sådana. Utvärderingar av den försöksverksamhet med övningsskolor som bedrevs vid flera lärosäten under åren 2014-19 visar visserligen att intentionerna sällan kunde infrias fullt ut (vilket kanske också hade varit mycket begärt under så kort tid), men pekar också på förtjänster (Fröborg m fl 2019, 2020).

Därmed inte sagt att övningsskolor självklart är överlägsna den hittillsvarande svenska modellen med vfu-skolor. En jämförande studie av nyexaminerade lärare i Finland och Sverige visade marginella skillnader mellan de båda ländernas lärare med avseende på hur väl förberedda inför yrket de såg sig själva (Bejerot m fl 2018). Allt beror på hur de utformas och vilka resurser som avsätts, både inom de lärosäten som bedriver lärarutbildning och inom de kommunala skolor som fått rollen som övningsskolor.

Om examinationsformer: som jag skrev i mitt föregående svar håller jag med Morberg om att examensarbeten i lärarutbildningen många gånger (om än inte alltid!) är mallartade och stereotypa. Detsamma kan sägas om andra examinationer, som delkurstentamina, inte bara inom lärarutbildningen. Inte sällan prövar examinationerna studenternas förmåga att rekapitulera kurslitteraturens innehåll, snarare än att tillämpa de kunskaper litteraturen kan ge. Jag har tidigare skrivit om det önskvärda i att i större utsträckning utveckla autentiska examinationer (Hammarlund 2018).

Åsa Morberg skriver att jag, till skillnad från henne, inte skiljer på beprövad erfarenhet och vetenskaplig grund. Hur Morberg kommit fram till den slutsatsen begriper jag inte. Vad jag skrev i mitt föregående svar var att jag inte ser någon motsättning eller något konkurrensförhållande mellan en vetenskapligt förankrad och en praxisförberedande utbildning. Men kanske Morberg menar att det faktiskt råder en motsättning?

Vad gäller den överteoretisering som Morberg kritiserar så håller jag med om att den är problematisk i de fall utbildningen fylls av inslag som ger en orientering i teorier utan att någonsin ge utrymme för teoriernas relevans för lärarprofessionen. Däremot är jag övertygad om att till exempel ämnesdidaktiska teorier är en värdefull, ja rent av omistlig kunskap

för en lärare. En inskränkt mästare/lärling-modell, där studenter övertar fungerande undervisningsmodeller från erfarna kollegor utan att förstå varför dessa modeller fungerar är otillräcklig.

Slutligen: Åsa Morberg målar återigen upp bilden av en lärarutbildning i fritt fall där studenterna möter utbildade lärare. Att jag ser en mer mångfacetterad bild avfärdas med att detta i så fall är undantag som bekräftar regeln.

Som jag i tidigare repliker påpekat är lärosätenas förändringsarbete sedan den nya lärarutbildningen infördes 2001 en långsam och ännu pågående process. Morberg tidfäster själv sin mångåriga erfarenhet av lärarutbildningen till åren 1966-2012. Jag var verksam som ämnesansvarig inom ämneslärarutbildning fram till min pension 2019 men undervisar fortfarande inom delar av lärarutbildningen och har när det handlar om ämnesdidaktik täta kontakter med kollegor vid flera lärosäten genom forskarnätverk, seminarier och konferenser. Kanske detta kan förklara skillnaden i Morbergs och min respektive bild av verkligheten?

Jag har aldrig påstått, och tänker inte påstå att svensk lärarutbildning skulle vara utan svagheter och brister. Studenter kan möta lärare som inte förstår eller inte vill anpassa sin undervisning till de krav som bör ställas på en professionsutbildning. Men det är inte hela bilden. Det finns också exempel på väl fungerande, genomtänkta professionsinriktade och praxisanknutna utbildningar och kurser. Varför är det så svårt att erkänna existensen av dessa goda exempel och lyfta fram dem så att de kan bli utgångspunkter för att förbättra de delar som (ännu) brister?

Referenser:

Bejerot, E m fl 2018: "Nyexaminerade om lärarutbildningen i Sverige och i Finland". Arbetsmarknad & Arbetsliv årgång 24 nr 3-4.

Fröborg, H m fl 2019: Övningsskolor och övningsförskolor – Fallstudie inom lärar- och förskollärarutbildningar. Stockholm: Universitetskanslersämbetet.

Fröborg, H m fl 2020: Utvärdering av försöksverksamhet med övningsskolor inom lärarutbildning. Stockholm: Universitetskanslersämbetet.

Hammarlund, KG 2018: "Authentic Assessment in History Education: Emphasising the 'Usefulness' of History" i Neuman, F & Shopkow, L: Teaching History, Learning History, Promoting History, Frankfurt/M, Wochenschau.

Østern, A-L m fl 2020: "Partnerskap inom lärarutbildning i Norge och Finland: historiska förutsättningar för og praktiklärares förståelse av professionell handledning". Acta Didactica Norden vol 14 nr 2.

Bengt Johannisson: Professorers engagemang en bristvara

Professorers engagemang en bristvara

Bengt Johannisson, professor emeritus i entreprenörskap vid Linnéuniversitetet.

I ett av de många samtal som vi hade under dagarna på Jens Marston Hill i Mullsjö den 1-2 september uppmanade Anders Gustavsson mig att i vårt nyhetsforum publicera de reflektioner som jag gjorde som svar på en DN-grupp ekonomer, däribland Stefan Arora Jons-son, fick sin replik publicerad 230829. Dessa 'opponenter' kommenterar Alvessons och Sjöholms syn på forskning, undervisning respektive dialog med samhället. Jag menar att våra

professorer istället borde ta ansvar för att själva samspelet högskolans uppgifter emellan fungerar väl. - Ni som var med på årets vetenskapsfestival i Strömstad kommer att känna igen en del av min argumentation. Nedan kan du följa den som tänkt för DN.

Dugliga professorer praktiserar akademiskt entreprenörskap

På DN Debatt 230828 ondgör sig Mats Alvesson och Fredrik Sjöholm över en svensk samhällsekonomisk professorskader vars medlemmar i många fall inte presterar vad deras titel utlovar. Befordringssyndromet och ett byråkratiskt språkbruk har enligt författarna möjliggjort en inflation i professorsutnämningar vid våra lärosäten.

Statliga svenska universitet och högskolor har tre lagstadgade uppgifter: forskning, undervisning och dialog med samhället. Utifrån sin upphöjda internationella respektive näringslivsinriktade position påpekar Alvesson och Sjöholm att svenska professorer varken utmärker sig i det globala forskarsamhället med frekventa citeringar eller nationellt genom att publicera 'rapporter med tydlig bäring på samhällsintresse.' Reflexioner över professorernas undervisning lämnar debattörerna däremot i stort sett därhän.

Alvessons och Sjöholms elitistiska perspektiv ligger nära det som Hans Ellegren, Kungliga Vetenskapsakademins ständiga sekreterare, gav uttryck för på DN Debatt 221210. Enligt de tre har vi för många universitet/högskolor och professorer vilket leder till att resurser för spetsforskning begränsas. Men det är ju i själva interaktionen mellan forskning, undervisning och (när)samhället som nyskapande former för produktion och distribution av vetenskapligt vetande genereras. Det är sådant kunskapande som med rätta kan kallas för 'akademiskt entreprenörskap', inte att forskare lämnar högskolan för att egoistiskt slå mynt av det vetande som samhället försett dem med.

Även om många svenska företagsekonomer och nationalekonomer idag intresserar sig för entreprenörskap domineras ämnena fortfarande av en managementlogik respektive etablerade teorier. Bland företagsekonomer väcktes intresset för entreprenörskap i Sverige först i början av 1970-talet. Men inte vid de väletablerade universiteten utan genom en dialog mellan å ena sidan det då unga, ännu formbara, Umeå universitet, å andra sidan statliga myndigheter och ett lokalt småföretagande. Sedan dess har företagsekonomerna gått djupare genom att intressera sig för entreprenörskapets praktik medan nationalekonomerna hållit fast vid det konceptuella.

Utvecklingen av entreprenörskapsämnet har alltså gynnats av en stark koppling mellan högskolans tre uppgifter. Därtill har många företagsekonomer tagit på sig ansvaret att bredda entreprenörskapet till att inte bara gälla kreativt ekonomiskt värdeskapande utan också kulturellt, socialt och ekologiskt. Denna ambition har dock inte inneburit avsteg från krav på en vetenskaplig förankring. Den globala kvalitetsgranskning av världens universitet som Stanford University gjorde för några år sedan visar bland annat att de två professorer i ekonomi vid Linnéuniversitet som tillhörde de 2% mest renommerade forskarna globalt sett båda är entreprenörskapsforskare.

Jens Allwood: Glimtar från slutseminarium

Glimtar från slutseminarium för tvärvetenskaplig metodbok

Jens Allwood

De 15 -16:e september hade vi slutseminarium om den tvärvetenskapliga metodboken "Vilken Metod är bäst" som vi nu arbetat med i 3 år.

Boken hade följande 9 medverkande

- Elisabeth Ahlsén, neurolingvistik
- Jens Allwood, lingvistik, kommunikation, kognitionvetenskap
- Leif Bloch-Rasmusen, informatik
- Per Flensburg, informatik
- Anders Gustavsson, etnologi
- KG Hammarlund, historia
- Ulf Persson, matematik
- Peter Währborg, medicin
- Claes Ugglå, Naturvetenskap

Varje författare fick 20 min att berätta om sitt bidrag och om vad de eventuellt lärt sig. Jag kommer nu att redogöra för mitt eget bidrag till boken och några av mina reaktioner på de andras kommentarer till mitt bidrag, i förhoppning om att detta kan leda till fortsatt dialog med mina medförfattare och/eller med andra läsare som blir nyfikna och vill ställa frågor.

Mitt bidrag handlar om begreppsbestämning och jag ger nu en kortfattad sammanfattning.

Bidraget börjar med att jag frågar ”Vad är begreppsbestämning?” och försöker att besvara frågan. Svaret leder till följdfrågan ”Vad är ett begrepp?” Några svar på denna fråga som diskuteras i artikeln är de tre traditionella svaren (konceptualism, nominalism och begreppsrealism):

- (i) En enhet i tänkandet (Konceptualism)
- (ii) en kultiverad betydelse hos ett språkligt uttryck (Nominalism)
- (iii) En abstrakt form som instansieras i vår erfarenhet (Begreppsrealism)

Därefter ställer jag frågan: När ska man göra en begreppsbestämning? Mitt svar är att den alltid kan vara relevant. D.v.s. - I början (vad ska jag göra?), - mitten (vad gör jag?) eller

- i slutet (vad har jag gjort?) av en forskningsprocess.

Nästa fråga är om begreppsbestämning kan göras i alla vetenskaper? Mitt svar är jakande

För att konkretisera följer sedan några exempel på begrepp som fortfarande diskuteras och där diskussionen successivt ger nya insikter är:

”existens”, ”kunskap”, ”sanning”, ”språk”, ”begrepp”, ”förståelse”, ”förklaring”, ”mening”, ”kommunikation”, ”information”, ”intention”, ”medvetande”, ”ande”, ”Gud”, ”liv”, ”stat”, ”kultur”, ”demokrati”, ”frihet”, ”integration”, ”makt”, ”fred”, ”konflikt”, ”arbete”, ”process”, ”verksamhet”, ”energi”, ”fält”, ”tid”, ”orsak”, ”lag”, ”ansvar”, ”konvention”, ”kön”, ”vana”, ”oändlighet”, ”konst”, ”godhet”, ”kärlek”, etc. etc.

Några av de begrepp jag själv analyserat är:

”arbete”, ”kultur”, ”kunskap” och ”sanning”, ”natur” (Allwood, 1983a och 1983b), ”kommunikation” (Allwood, 1983c, 2013), ”kultur” (Allwood, 1985), ”förståelse” (Allwood, 1987), ”kärlek” (Allwood, 1988), ”utbildning” och ”bildning” (Allwood & Gunnarsson 2003), ”medvetande” (Allwood, 2012), ”förtroende/tillit” (Allwood 2014) och ”ansvar” (Allwood 2019) etc.

Begreppsbestämning kan göras på flera olika sätt. Jag diskuterar en enkel metod och en mer omfattande metod. Den enkla metoden ser ut så här:

- i. Ge exempel på vad du vill bestämma
- ii. Ge en mera allmän beskrivning av vad du vill bestämma

iii. Ge en definition med nödvändiga och tillräckliga villkor (d.v.s. en kultiverad (odlad)) allmän beskrivning av vad du vill bestämma

Den mer omfattande metoden benämner jag Begreppsbestämning genom fördjupad betydelsebestämning. Den kan summeras i punkterna A, B, C, D och E. Om ni eventuellt är nyfikna på vad det hela innebär rekommenderar jag läsning av hela bidraget.

- A. Kortfattad etymologi hos det ord/de ord som primärt är länkade till det/de begrepp vi är intresserade av. Ibland kan det också vara intressant att jämföra ett begrepps uttryck i flera olika språk.
- B. Kortfattad undersökning av begreppets/ordbetydelsens semiotisk ontologiska klassificering (entitet, egenskap, process, relation, tillstånd, skeende), genom analys av ordets rot och böjning, avledning, sammansättning, fraseologi.
- C. Analys av betydelsereationer i kontext av det begrepp/ordbetydelse vi är intresserade av genom t.ex.
 - (i) Analys av egenskaper
 - (ii) Analys av processer
 - (iii) Analys av relationer
 - (iv) Analys av roller i relevanta processer/relationer
- D. Mer eller mindre kortfattad undersökning av det semantiska fältet för begreppet/ordet. Detta kan innefatta t.ex. synonymer, polysemi och antonymer (motsatser).
- E. Dessutom kan kvantitet och modalitet undersökas.

Jag övergår nu till att exemplifiera vad jag möjligen har lärt mig eller är enig med de andra författarna om och även till att ge exempel på frågor jag tycker kräver fortsatt diskussion.

Elisabeth Ahlsén

Att jag behöver vara tydligare med att om man är konceptualistisk nominalist är begreppsanalys och begreppsbestämning bara ett specialiserat sätt att utnyttja analysen av betydelsepotential.

Leif Bloch Rasmussen

Att jag håller med Peirce om att abduktion är det enda sättet att skapa verklig innovation. Både deduktion och induktion är mer bundna av sina förutsättningar än abduktion.

Ulf Persson

Att förtydligande av skillnaden mellan nominalism (enbart lingvistiska symboler) och konceptualism (även ikoner, index & icke-lingvistiska symboler kan krävas).

Påmind om att platonister egentligen inte kan tala om begreppsförändring, utan enbart om ersättande av gamla begrepp med nya.

Insikten att matematik i huvudsak kan ses som begreppsbestämning

Claes Uggla

Enighet om att använda "begreppsbestämning" för att inkludera både "begreppsanalys" och "begreppssyntes"

Enighet om att modernitet knappast är något bra kriterium på begreppsontologi

Anders Gustavsson

Påmind om att jag anser att "Att lägga samman perspektiv till en komplex helhet är för mig en av de mest intressanta vetenskapliga uppgifterna, både för begreppsanalys och tvärvetenskap".

Fortsatt diskussion behövs

K.G. Hammarlunds svar på Jens Allwoods (JA) fråga 6: "(i) Historikerns arbetsfält är ju inte bara 'vår aktuella (faktiska) värld' utan också (och i högre grad statsmakten och så vidare.) världen i det förflutna. Att tolka till exempel en bondesupplik till en riksdag på 1600-talet innebär, tror jag, oundvikligen att pröva perspektiv som motsvarar 'möjliga världar' med avseende på vår (begränsade) kunskap om de aktuella aktörernas sociala relationer, deras förhållningssätt och förståelse av statsmakten och så vidare".

JA Ny fråga

Är inte möjliga tolkningar ett mer adekvat sätt att uttrycka vad du är ute efter

Per Flensburgs svar på JA fråga 1: "Ett datorstött informationssystem bygger på en modell av verksamheten. Konstruktionen av denna modell bygger på beskrivning av verksamheten. Men mina filosofiska reflektioner leder till en insikt att denna verklighet, dvs verksamhetskens funktion, är subjektiv. Metoder för att designa denna modell bygger således på en subjektiv uppfattning av verkligheten. Men delar av denna uppfattning är gemensam för alla dem som jobbar i verksamheten och andra delar är individuella rentav tysta".

JA Ny fråga

Om delar av denna uppfattning är gemensam för alla de som jobbar i verksamheten är den inte "intersubjektiv" (vilket är en av definitionerna på "objektiv" då?)

Kan inte en "tyst uppfattning" vara såväl intersubjektiv som objektiv?

Peter Währborg (PW)

JA Fråga 5: Du påstår att all vetenskap har som mål att lösa problem. Vad inkluderas i problem? Räcker det inte med att söka efter sanning?

PW Svar på JA fråga 5: "Tillämpad medicinsk forskning ställs inför en hel rad problem som människor erfar på grund av sviktande hälsa; cancersjukdomar, hjärt- och kärlbesvär, störningar i ämnesomsättningen osv. Alla dessa folksjukdomar utgör väldigt konkreta och påtagliga problem för den det drabbar och därmed för den medicinska forskningen. Detsamma gäller grundforskningen där betydelsen av att förstå hur de kroppsliga och psykiska funktionerna fungerar är av avgörande betydelse för den tillämpade forskningen och alla de människor som är beroende av den. I denna mening är nog alla medicinska forskare sanningssökare även om man gärna definierar de enskilda människornas sjukdomar som problem vi ställs inför. Medicinen präglas till stor del av den praktik och tillämpning som sanningssökandet i forskningen utgör. Det är därför min uppfattning att vetenskapens yttersta strävan är att försöka lösa problem. Det underlättas förstås av att lösningen är sannfärdig".

JA Ny fråga

Anser du att besvarat frågan som gäller all vetenskap när du enbart talar om medicinsk forskning?

Vad är ditt svar om du verkligen skulle fundera på all vetenskap inte bara på medicin?

Till slut vill jag nämna några övergripande teman där det finns olika åsikter bland författarna:

- (i) Finns det generiska metoder (giltiga i alla vetenskaper)?
- (ii) Metodologisk reduktionism eller holistisk systemteori?
- (iii) Vad är sanning?
- (iv) Vilken sorts information kan man få från begreppsanalys?
- (v) Innebörden av subjektiv kontra objektiv?
- (vi) Är distinktionen kvalitativ – kvantitativ metod meningsfull?
- (vii) Innebörd av förståelse – finns det fundamentala skillnader mellan naturvetenskap och humaniora-samhällsvetenskap?
- (viii) Etikens roll i forskning

Om du vill veta mer – läs boken. Du kan beställa den genom att fylla i nedanstående uppgifter och skicka din beställning till mig. För akademins medlemmar gäller mässpris 300 SEK + porto.

Jens Allwood

Beställning med rabatt från Strömstad Akademi:

Namn:

Postadress:

Email:

Telefonnummer:

Rabatt 50% nedsatt pris (ca 300 kr) + porto

Boken skickas med faktura från Strömstad Akademi

Elisabeth Ahlsén: Rapport från boksläpp

Rapport från boksläpp för ”Vilken metod är bäst?” – Tvärvetenskapliga dialoger om forskningsmetodik

Elisabeth Ahlsén

Den 19:e september skedde boksläpp för Strömstad akademis metod-antologi, som författats av 9 forskare, varav 6 från akademien, med Jens Allwood som redaktör. Boken är resultatet av tre års arbete, där varje författare beskrivit en favoritmetod eller typisk metod för det ämne de representerar. Därefter följer tvärvetenskapliga dialoger där alla kommenterar bidragen och författarna svarar.

Boksläppet var ett samarrangemang mellan Strömstad akademi och Studentlitteratur, där även akademimedlemmen Peter Währborgs bok ”Komplexa syndrom” introducerades. Båda böckerna presenterades och 20-talet besökare samtalande och avnjöt dryck och snittar under 4 timmar. Arrangemanget ägde rum på hotell Rubinen på Avenyn i Göteborg. Regnet öste ner utanför, men i lokalen var stämningen god och diskussionen livlig. Metodantologin såldes till introduktionspriset 300 kr och går att beställa för detta pris även under de närmaste veckorna. Beställningar kan mailas till jens@allwood.se

Jens Allwood: Behov av mer intern kommunikation

Behov av mer intern kommunikation inom Strömstad Akademi

Jens Allwood

En viktig anledning att vara med i Strömstad Akademi är önskan om kommunikation med likasinnade om akademiskt relaterade frågor. För att möjliggöra detta behöver vi ha kännedom om varandra.

Vi vill därför uppmana medlemmar att sända in mer information om sina aktiviteter till Nyhetsforum. Detta kan gälla publikationer, konferenser, kurser, intressanta resor som ni företagit er såväl inom som utanför ramen för akademins verksamhet.

Det är viktigt att vi lär känna varandra lite bättre. Ni kan sända era bidrag till Anders Gustavsson.

Vi erbjuder också alla som publicerar i Strömstad Akademis skriftserier att hålla en föreläsning om samma ämne. Ni kan meddela mig. I första hand kan detta äga rum som Zoom-föreläsning, men ni kan även meddela om ni vill att vi ska försöka ordna ett fysiskt möte.

Jens Allwood: Inbjudan till Uppstarts-seminarium

Inbjudan till Uppstarts-seminarium för en ny antologi om Migration

Jens Allwood

I samarbete med Immigrantinstitutet ordnar vi 20-21 oktober, ett uppstarts-seminarium för en ny mång- och tvärvetenskaplig antologi om Migration på jorden med fokus på Sverige.

Teman i boken kan röra migration i allmänhet, invandring, utvandring, aspekter på integration (t.ex. religion, ekonomi, utbildning, demokrati, juridik, samlevnad etc.). Företrädare för alla discipliner eller tvärvetenskap är välkomna.

Syftet är

- (i) att lyssna på föredrag om migration med efterföljande diskussion och
- (ii) att lokalisera författare för bidrag till en möjlig ny tvärvetenskaplig antologi om migration. Eventuellt har vi uppföljningsseminarium i vår.

Om du är intresserad av att delta med föredrag och/eller författande av bidrag, vore jag tacksam för en anmälan så snart som möjligt till: Jens Allwood jens@allwood.se

Seminariet äger rum på Marston Hill Mullsjö.. Se <marstonhill.se> och <marstonhill.com>

Vi har möjlighet att bjuda intresserade deltagare på resa, kost och logi.

Bode Janzon: Föreläsningar på Bohusläns museum

Fem föreläsningar av ledamöter i Strömstad akademi på Bohusläns museum under hösten 2023

Bode Janzon

Rune Wigblad inledde den andra säsongens föreläsningsserie (26/9) med en både väl exemplifierad och argumenterad exposé över behovet av en organiserad teknikvärdering. En

sådan fanns i form av särskilda teknikattachéer vid ambassaderna till bara för ett tjugotal år sedan. Föredraget hade förtjänat en betydligt större skara åhörare! Trots fåtalig publik uppstod ett livligt samtal.

Under oktober fortsätter två av akademins ledamöter med föredragen "Migration och multikulturalism" av Jens Allwood (10/10), respektive om "Språkglömska och språkförlust" av Elisabeth Ahlsén (24/10).

Under november avslutar två humanister serien, dels Sveza Filipova Daceva som talar om "Det var en gång... Om folksagan" (7/11), dels Anders Gustavsson som föreläser om kustkvinnor i Bohuslän med en talande rubrik från en intervju "Underdånig var hon inte" (21/11).

Föreläsningarna äger rum på Hyllan i museet och inleds kl 18.30 och pågår någon timma. Tidpunkten för start har flyttats fram 30 min av det enkla skälet att ge mer tid för frågor och diskussion. Erfarenheten från första säsongen 2022 visade tydligt att åtgärden har skäl för sig.

Om intresse finns bland ledamöterna anordnas förstås en tredje säsong under hösten 2024! Ersättningen är inte furstlig men vår andra samarbetspartner Folkuniversitetet bidrar till resekostnaderna. Hör av dig till undertecknad Bode Jansson med ämne/rubrik, tid och ev. annat av intresse!!

Bode Jansson

Mejl: bode.janzon@telia.com

tfn: 0709-383391